

Нескоренний

АЛЕГОРИЧНА ПОЕМА

ПРОЛОГ

СУМНА КОЛИСКОВА

Дитя народилось! Щасливі батьки
Прийняли малятко в м'які пелюшки.
Коли ж вибирали ім'я для дитяти,
Чомусь посварилися мама із татом,
Бо ненька Кошторисом звала дитину,
А тато Бюджетом – це модно і стильно.
Змирилася мати: аби лиш здорове!
Та сумно звучала її колискова:
«Ой люлі, ой люлі, моя ти дитино,
Тебе народила в тривожну годину:
Прокрустове ложе, Танталові муки,
Сізіфова праця... Малесенькі руки
Це мають здолати, а розум гнучкий
Пройти допоможе цей шлях нелегкий.
Як пройдеш три кола і виживеш, сину,
То гордо назвешся – Бюджет України.

ПРОКРУСТОВЕ ЛОЖЕ

Дитятко, щасливе, здорове та гоже,
Поклали батьки на Прокрустове ложе,
А той підозріло поглянув на неньку:

- Чомусь ти його народила маленьким,
Та, знаєш, у нас дуже швидко і просто
Й ваги набере і дотягнеться в зрості.

Дитятко матусі про щось лебеділо,
Та нові Прокрусти взялися за діло:
Тягли на малому новеньку сорочку
В які тільки можна порожні куточки.
Той рве на освіту, а той сорочину
Шарпнув, аби вкрити хоч як медицину.

- На бізнес!
- А нам на сільське господарство!
- Ученим вділіть на розробки сучасні!
- На те! І на те...

А потреб – просто жах!

І та сорочина тріщала по швах.

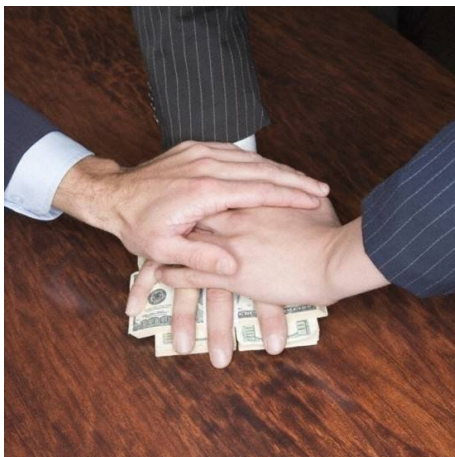
ТАНТАЛОВІ МУКИ

Бюджет не давався, то ж ради науки
Віддали його на Танталові муки.

Взялася Корупція вчити, як жити,
Бо, бачте, якісь несучасні ці діти:
Даєш хабаря – те не бачить, не чує,
Йому дивіденди - воно вередує.
І де ти взялося таке неслухняне,
Уперте, як тато, і чесне, як мама?

І вже міністерства Бюджет оточили,
І смикали хлопця, й кишені трусили,
При тім відкривали портфелі бездонні...
Стояло хлоп'ятко, сумне, безборонне,
Бо всіх не наситиш, хоч що тут роби:
Ростуть установи нові, як гриби,
Чиновники з ними ростуть, депутати –
Їм пільги усякі, хороші зарплати.
Бюджетові тяжко і матінці гірко:
У кожній кишені діра, а не дірка.

А треба ж боротись, рости, виживати,
То ж наше хлоп'я узялось працювати.

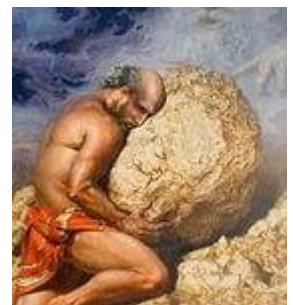
СІЗІФОВА ПРАЦЯ

Посіяли гречку, пшеницю та жито.
Вродило, дозріло. Чому б не радіти?
Зібрали багатство оте залюбки,
Натомість в кишеню – якісь копійки.
Бач, тендер не виграв – на експорт не взяли.
- За безцінь віддати? – сумує аграрій.

Працюють заводи, живе промисловість –
Від цього державі добробут і користь,
Та тільки країна ледь-ледь животіє,
А щастя і розквіт – то поки що мрія.
І стогне Бюджет, наче зранена птиця:
- Хіба не працює уже залізниця?
Закрили летовища, шахти, вокзали?
За безцінь важливі об'єкти продали?
Звичайно, що ні! – і задумавсь хлопчина, -
У чомусь-то криється, видно, причина?

Історія наша писалась віками,
Гуляла з козацтвом морями, степами,
Вмирала під Крутами і оживала,
За нове життя на Майдані стояла.
На Сході грудьми захищає кордони –
Своє європейське майбутнє боронить.

Чому ж тоді мудрий народ нескоренний
Приречений на існування злиденне?
І труд наш чомусь на Сізіфовий схожий.
Бюджет аж розсердивсь: «Так жити не гоже!»

ВОГОНЬ ПРОМЕТЕЯ

Бюджет, вже юнак – не маленький хлопчина,
На раду велику скликає родину.
Крім батька і неньки, хрещеная мати.
Знайомтесь: її Податковою звати.
А ще МВФ у гостині. Вітаю!
Обоє толкові, і їм довіряю.

Милуються сином і батько, і мати,
Та мають напутнє словечко сказати:

- Ти витримав все і утішив родину,
Тепер розкажи, як ми житимем, сину.

З любов'ю Бюджет подививсь на батьків
І щирю розмову із ними повів:

- Я є українець, бо тут народився,
Зростав і страждав, та на помилках вчився.
Одне зрозумів і скажу достеменно:
Не буде держава квітуча без мене!
Давайте разом всі з цієї хвилини
Почнем щось міняти у нашій країні.

І першою слово взяла Податкова:

- Тоді економіка буде здорова,
Коли в Україні не тільки для форми,
А справді пройдуть невідкладні реформи,
Коли усвідомимо: наше багатство –
Розвинуте й сильне сільське господарство,
Як бізнес малий і середній цвістиме,
Інвесторам двері відчиним гостинно,
Щоб кожній родині в добробуті жити,
Робочі місця треба нові відкрити.
Нацбанк хай міцненько тримає валюту,
Тоді не інфляція буде – прибуток.
А щоб навести у державі порядки,
Розумно і чесно я стягну податки.

І гість МВФ своє слово сказав:

- Якби вам не вірив, то гроші б не дав.
Я думаю: кожна свідома людина
Потерпить, аби процвітала країна.
Отож, у бюджеті дірки не латайте,
Працуйте, творіть та шукайте, дерзайте,
Бо ви вже давно європейська держава,
Яка в боротьбі захистила це право.

Бюджет на очах розцвітав і мужнів,
І груди розправив, і в плечах зміцнів,
І вмить з юнака – чоловік став дорослий...
Радіють батьки: дорівнявся у зрості.
Ніс син їх вогонь, як колись Прометей,
Доніс і віддав його в руки людей.

ЕПІЛОГ

Колише доля Україну-матір,
Яка таки діждала свого свята:
Над нею небо, чисте та високе,
Несе натхненно щастя, мир і спокій.
Тепер у цій оновленій державі –
Достаток скрізь, любов і рівноправ'я.

